

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Acta Ecclesiae Mediolanensis

Acta Synodalia Dioecesana Ecclesiae Mediolanensis, Pars Secunda

Borromeo, Carlo

Brixiae, 1603

Decretum. XII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11399

nomine quisquam sponte eas offerat; sed is illas in capsula deponendas curet; que certo Ecclesie loco, aut pro sacristia foribus propterea collocata erit.

Cui capsulae ijs ipsis certis diebus sacrista Ecclesiae curator clericum aliquem probatum praeficiat: cuius cura sit, & Missarum numerum describere, & notare item quorum nomine causae illae celebrari debeant; ut ex earum rerum notatione rationeque, sacrista curatorve sacerdotibus statim praescribat, quid pro elemosina oblata ipsi singuli praestare debeant, ad satisfaciendum voluntati eorum qui obtulerint.

Peractis autem sacris, quae pecunia eam ob causam in capsula deponita erit; illa Sacrista vel Ecclesiae curator ijs Sacerdotibus pro rata distribuat, qui eo die in illis ipsis Ecclesiis celebrarint.

Cui vero Sacerdotes, propè eas Ecclesia habitant, in quibus vel dies festus agitur, vel indulgentie indicta sunt, vel alia causa plures Missae celebrantur; populum suae curae commissum moneant, quas elemosinas Missarum celebrationi dare quisque velit, eas non Sacerdoti ipsi tradat qui celebraturus est, sed in capsulam deferat, quae eo nomine constituta erit.

Decretum. VIII.

NEMO, etiam si parochus sit, neque ullus item cuius sacerdos, cui etiam nostris literis in vniuersa vrbe dioecesi que nostra Missam celebrare concessum est, in vllis quibuslibet monialium Ecclesiis celebret; ne superioris quidem permisso, qui illarum curae praesit, nisi facta sibi a nobis nominatim huius rei potestate; idque exceptis ijs diebus, cum in ijs ipsis Ecclesiis funus exequiaeve fiant.

Decretum. IX.

NE vestes, ornamenta, aliave cuiusvis generis indumenta ad vsum sacrum comparata, in sacrosancto Missae sacrificio, & reliquis diuinis officijs adhibeantur, nisi ex Ecclesiae instituto prius solenni ritu benedicta sint.

Nemo sine facultate celebret in ecclesijs monialium.

Vestes pro diuinis officijs bene dicenda.

Decretum. X.

QVOD in Parochialibus Ecclesijs & vrbanis & dioecesanis fieri solet, ut parochi fidelibus Dominico die denuncient, quae vigiliae, qui dies festi, quae ite ieiunia in hebdomadam incidant; hoc autem ipsum cum minimè consentaneum sit praetermitti negligere in Ecclesia Metropolitana, reliquarum Ecclesiarum quae in nostra vrbe & dioecesi sunt, matre, in quam vel frequentissimus populus conuenire solet: ideo edicimus ac iubemus, ut in singulos Dominicos dies, vnus ex Canonicis eiusdem Ecclesiae minoribus, qui ordinarioli seu notarij nuncupantur, pronuntiato in solenni Missa Euangelio, vigiliae, dies festos, & ieiunia, quae sequenti hebdomada ex sacrosanctae Ecclesiae ritu atque instituto agi celebrarique debent, & reliqua item omnia quae nostro iussu promulganda erunt, populo denuncient.

Vigiliae & dies festi in Metropolitana denunciantur.

Decretum. XI.

IN maiori Missa, quae in nostra Metropolitana, aliisque Collegiatis Ecclesijs, & in ea item Missa, quae a parochis, aliove eius nomine in Ecclesijs parochialibus quotidie celebratur, cum Corpus Iesu Christi Domini suscollitur; signum campanae sono detur: cuius soni significatione, fideles qui in Ecclesia non adsunt, admoniti, ad tanti tamque magni mysterij ac beneficij recordationem animam adijcere atque excitare possint.

Campanae pulsatio in elevatione corporis Domini.

Decretum. XII.

PAROCHIALES Ecclesiae extra urbem, quarum parochi sibi persuadent, eas a cuiusvis Praepositurae iure liberas esse atque immunes, si id publicis monumentis, aliave ratione duobus mensibus testatum non fecerint; intra eam Praepositarum fines esse censeantur, quibus Praepositis illae ipsae parochiales Ecclesiae parochialia officia praestant, vel alio quouis tempore praestiterint. Quod si nulli vnquam Praepositurae ea praestiterint; sint eius quae propius abest, iuri adiuncta.

Parochiales ecclesiae alicui praepositurae adiungantur.

Si vero duae tresve Praepositurae paribus inter se intervallis distare videntur earum parochialium Ecclesiarum ca-

rato-

ratores duobus post huius decreti promulgationem mensibus, dicta ipsis Præpositis die vna cum illis ad nos veniant, deliberentque ac statuant nobis præsentibus, cui Præposituræ se addicere velint, qua quidem re semel deliberata & constituta, Præposituræ cui se addixerint, id officij atque obseruantia in posterum præstent, quod cæteræ parochiales Ecclesiæ eidem præstare solent.

Quod autem de Ecclesijs parochialibus constituimus hoc decreto; id etiam ad eas ecclesias pertinere volumus, quæ Archipresbyteratus nomine vocantur, etiã si hæc re ipsa collegium habeant.

Ab hoc tamen ipso decreto illas parochiales Ecclesias excludimus, in quibus alius est diuinorum officiorum ritus, atque ille est qui in Præposituris adhiberi solet: ad quas illæ huius nostri decreti auctoritate solum pertinere aliquo modo possent.

Decretum. XIII.

Parochi, & reliqui ecclesiastici in festo Corporis Domini in suam præposituram conueniant.

PAROCHI, ij etiam qui Archipresbyteri vocantur, alijsq; sacerdotes, & reliqui inferiores clerici, in celebritate Corporis Iesu Christi Domini, tũ in litanijs & maioribus & minoribus, ad Præposituram diœcesanam in cuius finibus habitant quotannis conueniant, & supplicationum & processionis munus superpelliceis induti omnes vna obeant; modo tamen eorum Ecclesiæ alium ritum in diuinis officijs non teneant, atque ille ipse est, qui in ipsa Præpositura feruatur.

Quod munus si quisquam præstare neglexerit recusatitve, id ei poenæ sit, vt per annum ab ordinis sui munere amoueat, aliaq; præterea poena mulctetur arbitrato nostro; idq; nisi vel ob itineris difficultatem, vel loci longum intervallum, vel aliam grauem ob causam sibi facultatè à nobis impetrarit, vt in sua Ecclesiâ id processionis munus præstet.

Decretum. XIII.

Quib9 olea sancta ferre non liceat.

NE parochi laicos homines, aut clericos sacris ordinibus non initiatos mitant, quibus sanctum Oleum & Christma ad se deferendum detur.

Decretum. XV.

INTER cætera pastoralis curæ officia, illud maximè à parochis requiritur, vt sacramenta, quæ diuinæ gratiæ instrumenta ad sanctificandas animas à Christo Domino instituta sunt, non solum purè, sanctè, & religiosè ipsi tractent; verum etiam vt ritus & cæremonias teneant atque adhibeant, quæ in illis administrandis sanctæ Ecclesiæ instituto atque vsu comprobata sunt.

Quare vt vna sit & eadem certissima rituum cæremoniarumque regula, qua in eorum sacramentorum administratione omnes vrbes & diœcesis nostræ sacerdotes vtantur; librum de sacramentorum ritibus, auctoritate nostra à viris grauib; & earum rerum vsu peritis emendatum ac restitutum, & à nobis sedulo recognitum in lucem emitti iussimus.

Ad cuius libri præscriptum omnes & singuli sacerdotes, qui in vrbe & diœcesi nostra sacramenta Ambrosiano ritu & more ministrant, ita se instituunt, vt cæremonijs & ritibus eo libro traditis vtantur, neque vllis præterea alijs. ideoque mensè postquam hic ipse liber editus erit, omnes ij apud se illum habeant.

In quibus parochialibus Ecclesijs in tra urbem Baptismi fons nondum constitutus est, tribus post mensibus ex præscripto Concilij Prouincialis, & regula Instructionum nostrarum generalium omnino construatur.

Quòd si hoc ipso tempore à parochis, aut parochiarum incolis fieri vel negligatur vel planè omittatur; ne in ijs Ecclesijs Baptismi sacramentum ministratur, sed ij ad quos hæc cura pertinet, in Ecclesiam nostram Metropolitanam, aliamve Ecclesiam, quæ in vnaquaque porta eo nomine à nobis constituetur, infantes ad Baptismum suscipiendũ deferendos curent.

Decretum. XVI.

ID cura sit parochis & reliquis animarum curatoribus, vt quos compatres ita rudes esse animaduertent, qui fidei symbolum, orationem dominicam, & salutationem Angelicam ignorent; eos hoc munus obire ne patiantur, est enim ab omni ratione alienum, vt qui se Deo

Libro rituali edito omnino vtantur.

Fons baptismalis in parochialibus constructus. Prou. r. tit. q. per. ad bap. adm. s. Sin. gula. pag. 7.

Compatres in fidei initijs rudes repellendi.

hæc-